

danne Foreninger existere imidlertid, som sagt, ikke, og derfor passer den høitærede Ministers Sammenligning ikke.

Dam: Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 5 vilde jeg have anført omtrent det Samme, som nu fremkom fra den sidste ærede Taler. Jeg skal derfor ikke forlænge Diskussionen ved længe at opholde mig ved dette Punkt, saaledes som det foresligger, men det maatte dog maaſte være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa et Forhold, som, saavidt mig bekjendt, er i Udvikling her i Landet. Der arbeides, saavidt mig bekjendt, paa at oprette en Forening til Forsikring af Fiskeriedskaber og Fiskerifartøier. Jeg er ikke saa noie bekjendt med, hvad Fremme denne Sag har havt til Dato; men jeg vil kun tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold; thi forsaavidt som der fra Regjeringens Side kunde gjøres Noget til Opmuntring og Lettelse for denne Sags Fremgang, vilde jeg finde det meget ønskeligt. Det er jo nemlig en Njendsgjerning, som allerede er fremhævet af forskjellige ærede Talere, at, medens man med Hensyn til alle andre menneſkelige Redskaber og Sager har Forsikringsforeninger f. Ex. mod Brandſkade, saa har man ikke nogensomhelst almindelig Forsikringsforening og viſtnok ikke engang nogen enkelt eller privat Forening i den Retning, som gaar ud paa at hjælpe Fiskerne til at faae erstattet, hvad de have tabt paa Søen, efterat have erhvervet det ved deres Slid og Møie. Jeg tror, at dette Forhold er Noget, som i høi Grad er værdigt til og egner sig til Rigsdagens Medvirkning og Anbefaling, og jeg skal derfor tillade mig at forene mine Ord med de ærede foregaaende Talers i denne Retning. Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 7 fra 535 Indvaanere paa Bornholm om Bevilling til mindre Jordbrugere til billige Laan for at kunne grundforbedre raa og uopdyrkede Jorder skal jeg tillade mig at tilføie et Par Ord til det, som allerede er kommet frem om denne Sag. Jeg maa først gjøre opmærksom paa, at Andragendet ikke holder sig smaaltigt eller særligt til Bornholm, men ogsaa omtaler, at saadanne Forhold bestaa i Sylland, og dette vil være Tilfældet overalt i Danmark, hvor der overhovedet findes raa og uopdyrkede Jorder, som ligge paa Grændsen af Heden. Jeg skal endvidere fremhæve, at det vil være uhyre besværligt for disse Beboere, som kunne have nogen Interesse af at gjøre sig Umage med disse Jorders Opdyrkning, at kunne udføre dette Arbejde, uden at kunne komme i Besiddelse af, jeg vil tillade

mig at sige endogſaa fordelagtige og billige Laan; thi ved almindelige Laan vilde de ikke være istand til at udrette noget Stort. Men jeg tror, at Sagen har saa stor Betydning for vort Land i det Hele, at man gjerne kunde se lidt mildere paa Forholdene, end der ellers strengt taget kunde være Grund til med Hensyn til Udgifter fra Statskassens Side. — Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 12 angaaende Andragendet fra forhenværende Postexpeditor Kosoed i Gudhjem, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord. Det vilde naturligvis falde i god Jord, om disse Folk kunde faae en lille aarlig Understøttelse. Det blev allerede fremhævet af den ærede Ordfører, at de begge To ere ældre og svagelige Personer, og Gud veed, om der ikke er Grund til at tænke, at den Ene eller maaſte Begge kun have kort Tid tilbage at leve i, og jeg skal derfor tillade mig at sige til den høitærede Minister, at, hvis der overhovedet kan haabes paa nogen Understøttelse fra Statens Side til Postexpeditor Kosoed og hans Hustru, vil jeg forene min Bøn med den, der allerede er fremkommen fra en tidligere Taler, at dette maatte ske snart, thi ellers kunde det være sandsynligt, at man vilde komme for sent. At der kunde være nogen Grund til at give en saadan Understøttelse, tillader jeg mig dog at tro; thi vel maa jeg indrømme, at jeg ikke er saa noie bekjendt med disse Forhold, at jeg tør sige, at der er ſket nogen egentlig Uret fra Administrationens Side med Hensyn til denne Postexpeditionens Besørgelse; men paa den anden Side tør jeg ogsaa drifte mig til at paastaa, at der ikke paa nogensomhelst Maade foresligger noget Graverende mod Postexpeditor Kosoed, og jeg vil ogsaa i Forbindelse hermed tillade mig at tilføie, at da den afskedigede Postexpeditor Kosoed blev ansat i sin Bestilling, opgav han netop af Hensyn til at kunne bestyre Postexpeditionen en anden, en privat Næringsvei, som han har maattet savne nu, fordi der er kommet nyere Konkurrenter til, saa at det er blevet ham vanskeligt igjen at kunne træde ind under saadanne Forhold, at han kunde virke i den Retning med samme Held som tidligere. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa Indstillingen under Nr. 12, idet jeg tillader mig at forene min Anmodning med de Herrers, som allerede have udtalt sig med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Chr. Ravn: Naar jeg har begjæret Ordet, er det for at udtale mig om Indstillingen under Nr. 4, der angaar et Andragende fra Beboere af den vestlige Del af Mors om